

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab Anno Christi 1000. Usque Ad Annum 1063

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1761

VD18 90117956

§. 59. Leo Papa in Francia.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66323](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-66323)

illius Congregationis Senior Hugonem Priorem in Abbatem designat, omnes ipsius vocem suo confirmant suffragio. Igitur Hugo frustra reluctans eligitur, & Benedictionem Abbatialem, conferente Hugone Archiepiscopo Vefuntino, in Festo Cathedræ S. Petri, anno millesimo quadragésimo nono, annos natus viginti quinque, recipit. Abbatia Cluniacensi deinde annis sexaginta præfuit.

Sæculum XI.
A.C. 1049.

§. LIX.

Leo Papa in Francia.

Eodem anno Hugo Abbas Cluniacensis Concilio Remensi, a Leone IX. Papa celebrato, interfuit. Herimaro, S. Remigii Abbati, promiserat Pontifex dedicaturum se novam Ecclesiam ab hoc Abbate ædificatam. Cumque Henricus Rex Franciæ in Festo Pentecostes anno millesimo quadragésimo nono Laoduni ageret, ad eum se contulit Abbas, rogans, ut & ipse huic Dedicationi interesse dignaretur, & Episcopos Regni sui convenire datis literis juberet. Pollicitus est Rex, quod rogabatur, & Abbas per Epistolas Franciæ & vicinarum provinciarum Fideles omnes invitavit, ut latissimis Solemniis adessent. Papa Colonia digressus ad Festum Exaltationis S. Crucis Tullum pervenit, unde missis ad Episcopos Abbatesque mandatis, eos

*Hist. Dedic.
n. 7. Sæc. 6.
Ben. p. 715.*

Sæculum XI. prima die Octobris Remos, ubi Conci-
A.C. 1049. lium peracta Dedicatione celebrare con-
stituerat, convenire iussit.

Tunc vero quidam Optimates Laici, quibus conscientia incestas nuptias, aliaque flagitia juxta Disciplinam Ecclesiasticam punienda, exprobrabat, non nulli Episcopi & Abbates, pertimescentes, ne ad examen vocaretur, qua via ad illas Dignitates pervenissent, & an in iis constituti suo munere rite functi essent, Regi Franciæ suggererunt, Regni sui gloriam obfuscaturum iri, si Papam in medio Galliæ tanta potestate uti pateretur, & ipse Rex sua præsentia Concilii auctoritatem augeret. Nullum in antiquis monumentis reperiri vestigium, quod Majores ipsius Papæ, civitatem, quamcumque voluisset, ad celebranda Concilia intrare, indulgissent.

Nempe Concilium Trecense a Joanne VIII. celebratum ignorasse videntur. Tandem adjiciebant, Concilia pacato & tranquillo tempore esse agenda, nunc vero turbatam esse Regni pacem temeritate & contumacia multorum Procerum, qui patrimonia & arces Regias armis occupare ausi essent. Itaque Rex ad conservandam potius Salutem Reipublicæ quam celebrandas Synodos animum adjiceret. In Rebelles movendum esse; quare Episcopi & Abbates, in Re-

gno

gno Franciæ ditionum amplissimarum Sæculum XI.
A.C. 1049.
Domini, inprimis autem Abbas S. Remi-

gii, quem insana ambitio impulisset, ut Papam ex Italia ad dedicandam Ecclesiam suam advocaret, Regem ad castra pergentem sequi compellerentur. Ceterum eorum, qui Concilio obsistebant, præcipui Gebuinus Episcopus Laodunensis & Hugo Comes Braniensis * fuerunt. Porro Rex, cui ex æquo disputare videbantur, Papæ per Episcopum Silvanectensem perscribi iussit; se modo cum Episcopis & Abbatibus suis arma in rebelles subditos arripuisse, hinc præstituta die ad Concilium venire non posse. Papa ergo profectionem suam in Franciam differret ad tempus opportunum, quo Rex a negotiis expeditus summum Pastorem congruo honore prosequi posset. Respondit Papa; se promissum S. Remigio datum fallere nequaquam posse. Iturum se omnino ad dedicandam Ecclesiam, & Concilium cum iis denique, quicunque adessent, celebraturum. Rex accepto responso nihilominus in Seditiosos movit valido cinctus exercitu, atque Episcopi & Abbates inviti sequebantur, si illos excipias, qui timebant, ne actorum suorum rationem Pontifici reddere cogerentur, his enim solis bellum placebat. Abbas quoque S. Remigii cum ceteris ad castra proficisci compulsus est.

* Braine.

A a 3

Sed,

Sæculum XI. Sed, confecto unius diei itinere, ei ad sua
A.C. 1049. redire permissum.

Papa Tullo digressus Remos pervenit in Festo S. Michaelis, Archiepiscopis tribus, Trevirensi, Lugdunensi & Vesuntino, Joanne Episcopo Portuensi, Petro Diacono & Romanæ urbis Præfecto comitantibus. Advenientem Episcopi Franciæ tres, qui Remis versabantur, videlicet Silvanectensis, Andegavensis & Nivernensis cum Clericis, Abbatibus Monachisque obviam egressi apud S. Remigii Ecclesiam, tunc extra urbem positam, receperunt. Urbem vero ingredienti occurrit Archiepiscopus Remensis cum Clericis suis, eumque ad Ecclesiam Metropolitanam deduxit. Consedit Pontifex in Cathedra Archiepiscopi, ipso ad dextram, & Archiepiscopo Trevirensi ad sinistram stantibus. Cum deinde Missæ Solemnia peregisset, in majori Palatio prope Ecclesiam sito ab Archiepiscopo Remensi convivio excipitur.

§. LX.

Dedicatio Ecclesiæ S. Remigii.

Altera die, ultima Septembris, Papa ne populi frequentia impediretur, noctu dum vigiliæ nocturnæ a fratribus expleantur, duobus solum Capellanis comitantibus, ad S. Remigium remeavit, ubi balneo lotus & tonsus est, sequenti die
 Dedi-